

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1106 van 12 mei 2016
in de zaak 1213/0599/A/6/0560

In zake: Kies een item: [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

[REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Laurent PROOT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 mei 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 28 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 10 november 2011, dat aan de tussenkomen partij een verkavelingsvergunning verleent, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering, die initieel toegewezen is aan de tweede kamer, is op 18 augustus 2014 toegewezen aan de eerste kamer.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 september 2014, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld en in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de zesde kamer.

Met het tussenarrest van 6 april 2016 heeft de voorzitter van de zesde kamer de debatten heropend teneinde de behandeling van het beroep te hernemen.

De partijen zijn opnieuw opgeroepen voor de openbare zitting van 26 april 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Plaatsvervangend kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Wannes THYSSEN die loco advocaat Laurent PROOT verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

■ verzoekt met een aangetekende brief van 4 juli 2013 in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 17 september 2013 de tussenkomende partij toegelaten in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 16 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad ■ een aanvraag in voor een vergunning voor *“het verkavelen van twee kadastrale percelen in 4 kavels”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan ‘Brugge - Oostkust’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vernietigde verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 juni tot en met 13 juli 2011, dient de verzoekende partij één van de zes bezwaarschriften in.

De erfgoedconsulent brengt op 23 mei 2011 een deels gunstig en deels ongunstig advies uit.

De brandweer van de stad ■ brengt op 24 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De wegendienst brengt op 24 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De groendienst brengt op 30 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Eandis brengt op 30 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar moet niet adviseren, omdat de stad Brugge ontvoogd is.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■ verleent op 10 november 2011 als volgt een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De verkaveling wordt voorzien op twee bestaande percelen, waarvan één bebouwd is en gelegen aan de straat en het ander als tuin gevoegd is bij de woning op het eerste perceel en ingesloten is tussen de bebouwing langs de ■■■. Er worden vier nieuwe kavels gecreëerd: één met de bestaande - te behouden - woning aan de straat, twee kavels voor nieuwe woningen op het achterliggend perceel en één kavel voor een private toegangsweg. De omgeving wordt gekenmerkt door grote, vrijstaande eengezinswoningen langs de ■■■ en gekoppelde en aaneengesloten eengezinswoningen langs de ■■■.

De keuze voor de ontwikkeling van de tuingrond met woningen is ingegeven door de toenemende woningschaarste en de daaruit voortvloeiende stijgende woningprijzen. Het beleid van de Stad ■■■ is er op gericht de woningprijzen onder controle te houden door het aanbod op peil te houden. Qua schaal en typologie sluiten de woningen aan bij de bestaande bebouwing in de omgeving. Gelet op de inplanting op de binnengronden en op beperkte afstand van de perceelsgrenzen, moet er bijzondere aandacht besteed worden aan het vrijwaren van de privacy van de omwonenden. Er worden in het ontwerp reeds een aantal maatregelen getroffen (o.m. in de vorm van beplanting). Bijkomende maatregelen dringen zich echter op. Om inkijk van op de verdiepingen van de woningen te vermijden moeten de dagverblijven beperkt blijven tot de gelijkvloerse verdieping en kunnen er geen dakterrassen toegelaten worden. De verkavelingsvoorschriften moeten in die zin aangepast worden.

Mits een beperkte aanpassing van de verkavelingsvoorschriften kan de aanvraag in overeenstemming gebracht worden met de normen van de goede ruimtelijke ordening.

(...)

Advies

Gunstig voor vergunning, mits de voorwaarden van de wegendienst, de groendienst, de brandweer en de nutsmaatschappijen nageleefd worden en mits de verkavelingsvoorschriften aangevuld worden:

- *De dagverblijven van de woningen moeten gelijkvloers ingericht worden*
- *Dakterrassen zijn niet toegestaan*

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 19 januari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt geen verslag op.

De verwerende partij beslist op 26 januari 2012 het administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

De verzoekende partij stelt tegen deze beslissing juridictioneel beroep in bij de Raad, die met het arrest van 18 december 2012 met nummer A/2012/0532 deze beslissing als volgt vernietigt:

“ ...

1.

Artikel 4.7.23, § 1 VCRO luidt als volgt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord. De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

De Raad stelt vast dat er geen verslag werd opgesteld door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, noch dat de verzoekende partij werd gehoord. In haar beroepschrift aan de verwerende partij had zij het volgende gesteld: “indien u het nodig acht dan wil ik bijkomende informatie verstrekken via e-mail of wil ik langskomen om gehoord te worden”.

2.

Zowel het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als het hoorrecht en de daar aan gekoppelde hoorplicht in hoofde van de verwerende partij vormen een wezenlijk onderdeel van de in de VCRO vastgestelde administratieve beroepsprocedure.

Het verslag en het horen van de beroeper die daarom heeft verzocht, zijn derhalve substantiële vormvereisten. Het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vormt een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier, ook in het onderzoek naar de ontvankelijkheidsvereisten.

Tot zolang voor dit hoorrecht nog geen inhoudelijke verplichtingen voor de verwerende partij bepaald zijn, moet het optreden van de vergunningverlenende overheid getoetst worden aan de verplichtingen die het bestuur heeft op grond van het algemeen beginsel van de hoorplicht.

Kenmerkend voor de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is dat de belanghebbende de mogelijkheid moet krijgen zijn opmerkingen te geven op het dossier zoals het ter beoordeling aan het bestuur voorligt en op die wijze een voor hem ongunstige beslissing kan proberen omzetten in een gunstige beslissing. Aan de zijde van het bestuur strekt de hoorplicht tot een zorgvuldig onderzoek van de zaak en het inwinnen van alle relevante gegevens. Dit houdt ook in dat het bestuur de rechtszoekende de mogelijkheid moet bieden zich te verantwoorden over feiten die hem worden aangewreven.

3.

Waar de VCRO enerzijds voorziet in een normatief hoorrecht maar anderzijds de inhoudelijke verplichtingen voor de verwerende partij nog niet zijn uitgewerkt, is de Raad van oordeel dat de zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de verwerende partij ook hier centraal moet staan.

Aan voormelde hoorplicht is, gelet op de volgorde van de artikelen 4.7.22 en 4.7.23 VCRO, slechts voldaan indien diegene die verzoekt te worden gehoord, over alle gegevens en stukken beschikt die de verwerende partij heeft op het moment dat zij uitspraak doet over het beroep. Dit betekent dat de beroepsindiener kennis moet kunnen nemen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, alvorens de hoorzitting plaatsvindt. Voor zover de beroepsindiener niet vraagt om gehoord te worden, moet, minstens voorafgaand aan de genomen beslissing, een verslag opgesteld worden door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

4.

De verwerende partij kan dan ook niet gevolgd worden wanneer zij stelt dat haar beoordeling van de ontvankelijkheid niet dient vooraf gegaan te worden door een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Ook al neemt de verwerende partij in de huidige bestreden beslissing een beslissing in het kader van een gebonden bevoegdheid, belet dit niet dat de verwerende partij zorgvuldig diende te handelen. Dit impliceert dat de verwerende partij haar beslissing inzake de ontvankelijkheid slechts kon nemen na een behoorlijk onderzoek van de zaak en diende zij haar beslissing te nemen rekening houdende met alle relevante gegevens, inclusief het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Uiteraard kan in het kader van een onderzoek naar de ontvankelijkheid het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar beperkt worden tot de aspecten inzake het ontvankelijkheidsonderzoek. Een bijkomende opdracht aan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kan altijd gegeven worden mocht dit nodig blijken na de hoorzitting.

5.

Het feit dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet werd ingewonnen, leidt dan ook tot de schending van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO. Ten overvloede kan nog verwezen worden naar de memorie van toelichting waarin ook duidelijk wordt gemaakt dat de beslissing van de verwerende partij steeds vooraf dient te worden gegaan door een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en een hoorzitting. (zie Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011/1, 191).

6.

De schending van bovenvermeld artikel doet evenwel niets af aan het feit dat er niet kan worden ingezien hoe een beslissing door het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 10 november 2011 kan leiden tot een financieel nadeel van een verkoop die twee jaar voor het nemen van de beslissing heeft plaatsgevonden. Het is immers de plicht van de verzoekende partij als (mede)verkopende partij zich op alle mogelijke manieren te laten informeren omtrent de bouwmogelijkheden van een stuk grond en de daaraan inherent verbonden waarde van de grond. Betwistingen omtrent enige benadeling die in de aan de bestreden administratieve beslissing voorafgaande periode zouden zijn ontstaan zijn van louter burgerlijke aard en dienen dan ook gericht te worden tot wie het zou behoren. Deze betwistingen spruiten echter niet rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond voor wat betreft de ingeroepen schending.

...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 februari 2013, opgesteld naar aanleiding van de herbeoordeling van het administratief beroep na de vernietiging

van voormelde beslissing van de verwerende partij, het administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 12 maart 2013 beslist de verwerende partij op 28 maart 2013 als volgt het administratief beroep onontvankelijk te verklaren:

“ ...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in het verslag omwille van volgende reden de onontvankelijkheid van het beroepschrift vast:

“Op 19 januari 2012 heeft de heer [REDACTED] beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van [REDACTED] houdende toekenning verkavelingsvergunning onder voorwaarden aan [REDACTED], tot het verkavelen van twee kadastrale percelen in vier kavels.

Artikel 1, §1 van het beroepenbesluit stelt dat het beroepschrift een omschrijving omvat van de hinder of nadelen die de beroepsindiener ondervindt ingevolge de bestreden beslissing, en dit op straffe van onontvankelijkheid.

In casu voert beroepsindiener aan vroeger (mede-)eigenaar te zijn geweest van de percelen die het voorwerp uitmaken van de vergunning. Er wordt gewezen dat aanvrager is bevoordeeld, een voordeel die destijds niet aan de beroepsindiener was toegekend.

Hierdoor verklaart beroepsindiener de percelen aan een te lage prijs te hebben verkocht.

Hierbij dient de beroepsindiener haar persoonlijk, direct en actueel belang aan te tonen en dit aan de hand van voldoende waarschijnlijk gemaakte hinder en nadelen, waarbij het causaal verband met de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet betwistbaar is. (RvVB, 26 april 2011, nr. A/2011/0052)

In casu is niet aangetoond dat het opgeworpen nadeel het gevolg is van de bestreden beslissing. Integendeel, de beroepsindiener haalt aan onder druk te zijn gezet door andere mede-eigenaars om te verkopen.

Om die reden dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.

Voor de goede orde kan eveneens verwezen worden naar randnummer 6 van het vernietigingsarrest van de RvVB, dat luidt als volgt :

“De schending van bovenvermeld artikel doet evenwel niets af aan het feit dat er niet kan worden ingezien hoe een beslissing door het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 10 november 2011 kan leiden tot een financieel nadeel van een verkoop die twee jaar voor het nemen van de beslissing heeft plaatsgevonden. Het is immers de plicht van de verzoekende partij als (mede)verkopende partij zich op alle mogelijke manieren te laten informeren omtrent de bouwmogelijkheden van een stuk grond en de daaraan inherent verbonden waarde van de grond. Betwistingen omtrent enige benadeling die in de aan de bestreden administratieve beslissing voorafgaande periode zouden zijn ontstaan zijn van louter burgerlijke aard en dienen dan ook gericht te worden tot wie het zou behoren. Deze betwistingen spruiten echter niet rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing.” “

Tijdens de hoorzitting geeft beroeper een omstandige toelichting waarom de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar ten onrechte voorstelt zijn beroep onontvankelijk te verklaren. Deze toelichting wordt ook schriftelijk neergelegd. Hierin wordt verwezen naar “rechtspraak van de Raad” waaruit beroeper meent te kunnen afleiden dat hinder en nadelen van louter financiële aard ontvankelijk zijn indien wordt aangetoond dat het financiële nadeel dat ontstaan is door de vergunningsbeslissing niet meer herstelbaar is.

Verder wordt ook gesteld dat in het verslag geen antwoord wordt geboden op de onregelmatigheden die beroeper in zijn beroepschrift heeft aangeklaagd en dat dus niet met alle relevante gegevens rekening werd gehouden. De deputatie moet volgens artikel 4.7.21, §1 de aanvraag in haar volledigheid onderzoeken en dus moet de deputatie volgens beroeper ook de inhoudelijke onregelmatigheden van de vergunningsbeslissing van het college onderzoeken.

In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat de niet nader geconcretiseerde rechtspraak waar beroeper naar verwijst gelet op de gehanteerde terminologie “niet meer herstelbaar” wellicht betrekking heeft op de vraag naar de aanwezigheid van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in het kader van een schorsingsverzoek voor de Raad.

Essentieel is evenwel dat het financieel nadeel moet voortspuiten uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen waartegen administratief beroep wordt aangetekend. Zoals ook de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar in zijn verslag vaststelt is dit in deze niet het geval. Het financieel verlies van beroeper vloeit voort uit een burgerrechtelijke verkoopovereenkomst die werd gesloten alvorens huidige verkavelingsvergunning bij het college werd aangevraagd. Ook de Raad voor Vergunningsbetwistingen merkt in haar arrest dd. 18 december 2012 op dat

“Betwistingen omtrent enige benadeling die in de aan de bestreden administratieve beslissing voorafgaande periode zouden zijn ontstaan, zijn van louter burgerlijke aard en dienen dan ook gericht te worden tot wie het zou behoren. Deze betwistingen spruiten echter niet rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing.”.

Gelet op het feit dat het beroepschrift als onontvankelijk moet worden beschouwd, is een verdere beoordeling van de inhoudelijke argumenten die beroeper tegen de afgeleverde verkavelingsvergunning formuleert niet dienend. Een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag (toetsing aan de wettelijke en reglementaire bepalingen én de goede ruimtelijke ordening) is pas aan de orde van zodra het beroepschrift ontvankelijk wordt verklaard. Dit wordt ook bevestigd in het voornoemd arrest van de Raad waarin wordt gesteld dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zich kan beperken tot de aspecten inzake het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het administratief beroep.

Onder toevoeging van deze bemerking treedt de deputatie bovenstaande toetsing van het beroepschrift op het vlak van de ontvankelijkheid zoals omschreven in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, volledig om de daarin vermelde redenen bij en maakt dit tot de hare.

Het beroep is onontvankelijk.

4B CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het verkavelen van twee percelen in vier kavels;

dat in het beroepschrift wordt verwezen naar financiële hinder/nadelen; dat moet worden vastgesteld dat de opgeworpen hinder of nadelen niet het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing van het college maar wel van een burgerrechtelijke verkoopovereenkomst die werd afgesloten alvorens de bestreden verkavelingsvergunning werd aangevraagd; dat er dan ook geen causaal verband bestaat tussen de opgeworpen hinder of nadelen die de beroepsindiener meent te ondervinden en de beslissing waartegen administratief beroep wordt ingesteld; dat betwistingen inzake financiële nadelen die zich hebben voorgedaan voorafgaand aan de procedure voor het bekomen van een vergunning in eerste aanleg van louter burgerrechtelijke aard zijn; dat om die reden en in het licht van artikel 1, § 1 van het beroepenbesluit het ingestelde beroep onontvankelijk is; dat een inhoudelijke toetsing van de aanvraag op het vlak van de verenigbaarheid met de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke ordening niet relevant is;

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van termijn van drie maanden die in het vernietigingsarrest van 18 december 2012 van de Raad opgelegd is aan de verwerende partij om een herstelbeslissing te nemen.

Volgens de verzoekende partij start de termijn van drie maanden op 25 december 2012, zodat de verwerende partij ten laatste op 25 maart 2013 haar nieuwe beslissing over het administratief beroep van de verzoekende partij moet nemen.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing nietig is omwille van de laattijdigheid ervan, zodat de eerdere uitspraak van de Raad blijft gelden en de verleende verkavelingsvergunning nietig is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het opgeworpen middel omdat zij als aanvrager van de vergunning gebaat is bij een spoedige herbeoordeling van het dossier.

Ten gronde stelt de verwerende partij dat als de Raad een beslissing vernietigt, zij het bestuur kan bevelen om een nieuwe beslissing te nemen binnen de termijn die hij bepaalt. Indien geen beslissing wordt genomen binnen die termijn, wordt dit volgens de verwerende partij decretaal op geen enkele manier gesanctioneerd. Ten onrechte koppelt de verzoekende partij de

sanctieregeling zoals voorzien in artikel 4.7.23 VCRO ook aan het overschrijden van de door de Raad bevolen termijn. De verwerende partij verwijst naar een arrest van de Raad van State van 25 januari 2013 met nummer 222.258.

De door de Raad opgelegde termijn heeft in de eerste plaats als doel de vergunningverlenende overheid ertoe te bewegen binnen een redelijke termijn een nieuwe beslissing te nemen en zo rechtszekerheid te bieden. De nieuwe beslissing is genomen 3 dagen na het verstrijken van de termijn van drie maanden. De verzoekende partij kan niet ernstig volhouden dat zij hierdoor in rechtsonzekerheid verkeerd heeft.

3.

De tussenkomenende partij voegt hier nog aan toe dat de termijn van 3 maanden, die door de Raad aan de deputatie opgelegd wordt om een nieuwe beslissing te nemen, geen dwingende termijn betreft, maar een termijn van orde is. De niet-naleving van de bedoelde termijn wordt in de VCRO niet gesanctioneerd.

De tussenkomenende partij wijst erop dat de Raad van State bevestigd heeft dat de vervaltermijnen (75 of 105 dagen) die gelden voor de behandeling van een administratief beroep door de deputatie (art. 4.7.23, § 2 VCRO) niet gelden in het geval de deputatie een nieuwe beslissing dient te nemen na een vernietiging van haar eerdere beslissing door de Raad.

Volgens de tussenkomenende partij kan de verzoekende partij ook geen belang bij een dergelijk argument doen gelden, vermits in die redenering na vernietiging van de bestreden beslissing opnieuw een termijn van drie maanden zal gegeven worden om een nieuwe beslissing te nemen. De annulatie omwille van de overschrijding van de termijn van 3 maanden zou derhalve geen enkel nuttig effect hebben.

3.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij haar belang om de vernietiging te vorderen van een beslissing die behept is met onregelmatigheden.

Bij arrest van 18 december 2012 heeft de Raad de bestreden beslissing vernietigd en is aan de verwerende partij bevolen om een nieuwe beroepsbeslissing te nemen binnen een termijn van drie maanden. De beslissing vermeld in het arrest van 18 december 2012 is volgens de verzoekende partij blijvend vernietigd want de termijn om een nieuwe beslissing te nemen is verlopen. Zolang er geen beroepsbeslissing is betekend aan de aanvrager wordt de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge geschorst (artikel 4.7.21, §8 VCRO).

De verzoekende partij betoogt verder dat het miskennen van het arrest van 18 december 2012 van de Raad het rechtszekerheidsbeginsel aantast. Het bevel om binnen een termijn van drie maanden een nieuwe beslissing te nemen, kan enkel als een vervaltermijn beschouwd worden, waardoor er bevoegdheidsverlies is opgetreden voor de overheid om alsnog op te treden.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals uiteengezet in het feitenrelaas heeft de Raad met het arrest van 18 december 2012 met nummer A/2012/0532 de beslissing van de verwerende partij van 26 januari 2012 vernietigd waarbij aan de tussenkomenende partij een verkavelingsvergunning wordt verleend voor het verkavelen van twee kadastrale percelen in vier kavels. In dit arrest is aan de verwerende partij een injunctie opgelegd tot het nemen van een nieuwe beslissing over het administratief beroep van de

verzoekende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.

Het voormeld arrest is aan de verwerende partij betekend met een aangetekende brief van 21 december 2012. De bestreden herstelbeslissing is genomen op 28 maart 2013. De bij injunctie opgelegde termijn waarbinnen een nieuwe beslissing moest genomen worden met betrekking tot de vernietigde beslissing is bijgevolg overschreden. Dit gegeven wordt door de partijen niet betwist.

2.

Artikel 4.7.23, §2 VCRO bepaalt de beslissingstermijnen waarover de deputatie in de reguliere vergunningsprocedure beschikt wanneer zij een beslissing neemt in het kader van een georganiseerd administratief beroep over een vergunningsaanvraag en stelt als volgt:

“ ...

De deputatie neemt haar beslissing binnen een vervaltermijn van vijfenzeventig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het beroep. Deze vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen, indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht, vermeld in § 1, eerste lid.

Indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervaltermijn, wordt het beroep geacht afgewezen te zijn.

...”

Artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, zoals van toepassing ten tijde van het arrest van de Raad van 18 december 2012, bepaalt:

“ ...

De Raad kan het bestuur, dat de vernietigde beslissing nam, bevelen om een nieuwe beslissing te nemen, binnen de door de Raad bepaalde termijn. De Raad kan in dat verband:

1° welbepaalde onregelmatige of kennelijk onredelijke motieven aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing niet kunnen worden betrokken.

2° specifieke rechtsregelen of rechtsbeginselen aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing moeten worden betrokken;

3° de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de nieuwe beslissing moeten worden gesteld.

....”

3.

De Raad van State heeft zich als cassatierechter in het arrest van 17 maart 2015 (nummer. 230.559) uitgesproken over de principiële vraag of de injunctietermijn die de Raad in een vernietigingsarrest aan het vergunningverlenend bestuursorgaan oplegt om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet te beschouwen is als een vervaltermijn.

In het vermeld arrest is op duidelijke wijze standpunt ingenomen dat een termijn die wordt opgelegd in een arrest van de Raad met toepassing van het toen geldende artikel 4.8.3, § 1, tweede lid VCRO, enkel kan afwijken van de duur van de vervaltermijn bepaald in het toen geldende artikel 4.7.23, §2 VCRO, maar niet van de aard ervan. Het gegeven dat de Raad van State in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet aan de voorgaande conclusie geen afbreuk.

4.

De enkele vaststelling dat het vergunningverlenende bestuursorgaan een nieuwe beslissing heeft genomen buiten de termijn die door de Raad werd opgelegd in een arrest op grond van het destijds geldende artikel 4.8.3, § 1, tweede lid VCRO, moet derhalve tot de conclusie leiden dat de verwerende partij een vervaltermijn heeft overschreden om de beslissing te nemen, waardoor de nieuwe beslissing is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding.

5.

De vraag of de bestreden beslissing genomen is binnen de vervaltermijn die daarvoor bepaald is, raakt de openbare orde. De vraag betreft immers de temporele bevoegdheid van de verwerende partij tot het nemen van de bestreden beslissing. De vaststelling dat de bestreden beslissing met bevoegdheidsoverschrijding genomen is, dient door de Raad bijgevolg zelfs ambtshalve opgeworpen te worden.

Het eerste middel is gegrond.

B. Toepassing van artikel 4.8.2, derde lid VCRO

Wanneer de door de Raad opgelegde vervaltermijn waarbinnen de verwerende partij een nieuwe beslissing diende te nemen, is verstreken, moet het administratief beroep van de verzoekende partij conform artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO worden geacht stilzwijgend te zijn afgewezen.

Het verstrijken van vermelde termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij zonder meer is uitgeput, impliceert dat de verwerende partij in de voorliggende aangelegenheid geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen doch dat zij integendeel conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de verzoekende partij, als de indiener van het beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing diende te bezorgen. Dit vanzelfsprekend onverminderd hetgeen is bepaald in artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO.

Voorgaande overwegingen hebben evenzeer tot gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen om binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij. Er ligt immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een beslissing voor, namelijk een stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep van de verzoekende partij wordt geacht te zijn afgewezen.

In zoverre de verwerende partij tot op heden heeft nagelaten om conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de verzoekende partij, als de indiener van het beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing te bezorgen, heeft de termijn waarbinnen men zich bij de Raad in rechte kan verzetten tegen een dergelijke stilzwijgende beslissing, nog geen aanvang genomen.

C. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 28 maart 2013, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 12 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH   Dienstdoend voorzitter van de zesde kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de zesde kamer,

Ben VERSCHUEREN

Marc VAN ASCH